

*Video still, 2014–
Help, 2014*

Ord för snö

Hur

David Copperfield ska ha gått rakt igenom Kinesiska muren 1986:

Hans fingrar trevade sig in i en spricka och pressade sig långsamt genom det gamla murbruket. Vi vill ha tidsresor, in i ruinerna och tillbaka till äldre tider. Vi förlitar oss på en koncentration av kroppsvärme för att mjuka upp en yta. Vi värmer och vi väntar. Stenen ger nästan omärkligt efter för fingertopparna; uppmuntrad av minimala rörelser, i väntan på att köttet ska lösas upp, i väntan på att benen ska smälta samman med stenarna. Tålmod är en av mina drömmar. Det tog så lång tid att alla ursäktade sig och gick hem. En hand in och det finns två sätt att falla: mot muren, mot marken. Jord på båda sidor, vi bekantar oss trevande. Ett beslutsamt ryck river upp en hålighet där kroppen kan härbärgeras.

Nu kan vi bara ses från månen.

Words for Snow

How

David Copperfield ostensibly walked through the Great Wall of China in 1986:

His fingers reached into a crevice, squeezing slowly through the aged mortar. We are asking for time travel, headlong towards ruin and centuries prior. We are relying on a concentration of body temperature to make malleable a surface. We warm and wait. The rocks give imperceptibly to the tips; encouraged by the smallest of motions, waiting for flesh to become fluid, waiting for bones to meld with stones. Patience is a dream of mine. It took so long that everybody made excuses to go home. A hand in, there are two ways to fall: to the wall, to the ground. Earth on both ends, we make cautious acquaintance. One decisive rupture carves up a cavity to house the body.

We are now only visible from the moon.